SARJAINFO

N:o 69 4/1990

JULKAISIJA:
Suomen sarjakuvaseura ry.
POSTIOSOITE:
PL 927
00101 Helsinki
PUHELIN: **90-796 143**
POSTISIIRTOTILI: **35164-9**

Sarjainfo ilmestyy
neljä kertaa vuodessa.

ISSN 0356-4967

Paino: **Cityoffset, Tampere 1990**

Ladonta: **JH-Ladonta Oy**

PÄÄTOIMITTAJA:
Harto Hänninen
Lumikintie 4 D 272
00820 Helsinki
p.t. 90-153 7273

GRAAFIKOT:
Pentti Nuortimo
Mechelininkatu 8 A 7
00100 Helsinki

Pentti Otsamo

Kaikki Sarjainfossa julkaistavaksi tarkoitettu materiaali päätoimittajan kotiosoitteeseen.

Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. Sarjakuvaseuran postilokeroon tai puhelimeen.

Suomen Sarjakuvaseuran jäseneksi on helppo liittyä maksamalla jäsenmaksu seuran postisiirtotilille. Muistakaa merkitä nimenne, ikänne ja osoitteenne tilisiirtokortin.

Edellä oleva koskee VAIN uusia jäseniä. Vanhat jäsenet maksavat jäsenmaksunsa alkuvuoden Sarjainfon välissä olevalla Postipankin tilisiirtokortilla.

JÄSENMAKSUT:
yli 18-vuotiaat 75,-
alle 18-vuotiaat 55,-
Jäsenmaksu sisältää Sarjainfon tilausmaksun.

Suomen sarjakuvaseuran arkisto on auki kaikille sarjakuvista kiinnostuneille. Sen osoite on Mäkelänkatu 78-82 (kellarikerros, sisäänkäynti on pihan puolelta). Arkisto on auki tiistaisin ja keskiviikkoisin kello 18.00-21.00. Puhelin: 90-796 143.

Sarjainfon kirjoittajat vastaavat itse esittämistään mielipiteistä, jotka eivät välttämättä edusta Suomen sarjakuvaseuran tai toimituksen kantaa.

ILMOITUSHINNAT:
Kokosivu 1300,-
Puolisivua 700,-
Neljännes sivua 400,-
Köyhät ja harrastelijat
eivät maksa mitään.

Lyhyt **silmäily Suomen sarjakuvaseuran arkistossa oleviin sarjakuvatutkimuksiin kertoo, kuinka"akateemisen sivistyneistön" asenne sarjakuviin on muuttunut. 50-luvulle saakka sarjakuvatutkimus näyttää keskittyneen lastensuojeluun: tutkimusten pääpaino oli sarjakuvien vahingollisuuden todistamisessa. Tutkimuksissa laskettiin sarjakuvalehtien sivuilla esiintyvien nyrkiniskujen ja puukotusten määrää ja tarkkailtiin lasten vaarallista halua imitoida lehtien tapahtumia. Päätöslauseissa todettiin sarjakuvien vahingoittavan lasten kehitystä ja suositeltiin julkaisutoiminnan valvontaa.**

Uudenlaisen sarjakuvatutkimuksen boomi näyttää tulleen Suomeen 60-luvun lopulla, jolloin keskityttiin ensikerran sarjakuvailmaisun muotoon. 70-luvulla NonStop ja Zoom toivat eurooppalaisen sarjakuvan lukijoiden ulottuville, ja tutkimukset löysivät Asterixin, Tintin ja belgialais-ranskalaisen sarjakuvan.

80-luvulla sarjakuvakustantamisen huima kehitys ajoi tutkijoiden ohi; yksittäisten sarjakuvien sijaan alettiin tarkastella muotoa, kääntämistä ja ihmiskuvaa. Sarjakuvan yleisten ongelmien rinnalle tutkijat alkoivat nostaa hyvin pieniin osa-alueisiin keskittyneitä aihepiirejä.

Viime vuosikymmenen lopulla sarjakuva tutkimusobjektina oli jo yleisesti hyväksytty, ja siihen voi törmätä mitä erilaisimmissa konteksteissä. Perinteisen taiteidentutkimuksen lisäksi sarjakuva näyttää kivuttomasti liittyvän historian, sosiologian, kasvatusopin, tiedotusopin ja kielten tutkimukseen.

Tällä hetkellä sarjakuvan tutkimisen tulevaisuus meillä ja muualla näyttää hyvin valoisalta. Sarjainfo julkaisee mielellään tietoja valmisteilla olevista tutkimuksista, ja Suomen sarjakuvaseuran arkisto auttaa parhaansa mukaan kuvanäytteiden, vinkkien ja lähdemateriaalin hankinnassa.

Harto